Pregaria.cat

Entrada

RETORNAR AL RITME DE LA PREGÀRIA

De tornada de vacances tenies el propòsit de pregar cada dia. No era un propòsit ascètic i voluntarista, era una **necessitat**. Durant l'estiu entre una cosa i altra havies trencat el ritme normal de la pregària, però havies tingut altres oportunitats de contemplar la natura, de comunicar-te amb persones amigues i d'experimentar que a vegades, quan potser menys ho penses, Déu és el que inicia la relació. Ara, però, que retornaves a la normalitat, era el **temps** de la **pregària** diària, ni que fos un quart o potser mitja hora.

La realitat, però, s'ha anat imposant tossudament. Una urgència imprevista, la correcció d'unes proves, el soroll del carrer quan passen les ambulàncies que van a l'hospital proper, la Neus que et truca, la mala nit imprevista, aquell programa de TV que va acabar a tres quarts d'una, etc. Així, el propòsit, i sobretot la necessitat, han naufragat estrepitosament.

No és que de tant en tant no hagis tingut Déu present, sobretot quan veies aquelles multituds de refugiats que fugien de la guerra, o quan estaves esperant el metro. **Ell** et **sorprèn**, ben cert, i t'angoixa una mica pensar que no has fet el possible per pregar cada dia i a poder ser a la mateixa hora, de matí. Un suau rum-rum, per dintre, està reclamant una estona per a l'Evangeli, i sobretot per **fer present Jesús** intencionalment.

Fa alguns dies que això comença a preocupar-te i penses que et **convindria** fer un **recés** per posar els ritmes en ordre. Penses *no un llarg recés, que és impossible en aquests moments, sinó potser un dia, una tarda..., potser...* i **mai arriba la decisió**. Del recés, per ara, res.

Prou de potser. Prega avui mateix, ara mateix. Trenca aquesta rutina de deixar-ho per un més endavant que no acaba d'arribar. Telefona a casa que ha sortit una urgència i que vindràs a sopar una mica més tard, estigues una estona en el parc, llegeix l'Evangeli del dia i **connecta** amb el **Senyor** sense massa introduccions ni disculpes. **Obre-li el cor** i **deixa't anar**. Oi que molts imprevistos han trencat el ritme proposat? Doncs crea un imprevist de sentit contrari. Dóna't una sorpresa. "**Hola Déu. Sóc aqu** í".

Cal començar aviat, ben aviat, i, sense massa introduccions, parlar amb el **Senyor com** d'amic a **Amic**. Et penses que no ho sap? No et retreu res. Ets tu mateix que et sents un xic malament. Oblida-ho i comença de nou. Que la pregària "exprés" d'avui sigui l'anella de les que vindran a continuació. Si no pots a la millor hora, la prevista, troba uns moments a qualsevol altra hora. **Prou** que ho saps, que necessites un ritme normalitzat... i Ell també ho espera.